

ἀμνός. Οἱ παραχειμάζοντες ποιμένες, πρὶν ἢ ἀπέλθωσι μὲ τὰ πρῶτα θάληπη τοῦ θέρους ἀνὰ τὰ ὄρη, ἀφιεροῦν πρὸς τιμὴν τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου ἀμνούς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῶν ποιμνίων των. Τούτους ἀπονέμει ἐπιτροπὴ ἑλληνοδικῶν εἰς τοὺς ἀριστεύοντας ἐκ τῶν συναγωνιζομένων. Οἱ μέλλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα διαιροῦνται εἰς τόσας ομάδας, ὅσα εἶνε τὰ πρὸς τοῦτο ἀφιερωμένα ἀρνία, παρατάσσονται δὲ εἰς εὐθεΐαν γραμμὴν, καὶ μόλις τοῖς δοθῇ τὸ σύνθημα, τρέχουν δρομαῖοι καὶ ἀνυπόδητοι ἐπὶ ἀνωφερείας μήκους ἑκατὸν ἐξήκοντα μέχρι διακοσίων μέτρων. Ἡ τροχάδην ἀνάβασις, παρακωλύοντων τῶν ὄξεων καὶ αἰχμηρῶν σκίρρων, ἀποβαίνει δυσχερεστάτη, μόνον δὲ ἡσκημένοι καὶ ἄλκιμοι δύνανται νὰ διανύσωσι τὸν δρόμον αὐτόν. Ὁ πρῶτος ἀφικνούμενος ἐκάστοτε εἰς τὸ τέρμα τοῦ σταδίου, ἔνθα ἐφορεύουσιν οἱ ἑλληνοδῖκαι, ἀποκομίζει τὸ ἔπαθλον, τὸν ἀμνὸν ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγῶνων, ὁπότε καὶ ἡ ἡμέρα κλίνει πρὸς τὴν δύσιν της, ἡ κωμόπολις ἐν μέσῳ γενικῆς φωταφίας ἐκ πυρῶν ἐν ἐκάστη αὐλῇ, ἐφ' ὧν ψήνονται οἱ ὀβελῖαι ἀμνοί, διαχύνεται εἰς χοροὺς καὶ ἄσματα καὶ εὐωχίας. Ἡ πανηγυρίς αὕτη τῆς Ἀραχώδης διαρκεῖ ἐπὶ τριήμερον. Εἶνε δὲ μία τῶν ζωηροτέρων ὅσαι τελοῦνται ἐν Ἑλλάδι.

Ἐν Λεβαδείᾳ Ἰουλίου τοῦ 1895.

Π. ΦΑΦΟΥΤΑΚΗΣ

ΣΥΖΥΓΙΚΑΙ ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΕΣ

Ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους

Ἡ σύζυγος.— Αἶ, καὶ ποῦ εἶνε ἡ surprise ποῦ μοῦ ὑποσχέθης πῶς θὰ μοῦ κάμῃς σήμερον.

Ὁ σύζυγος.— Εἶνε ὅτι ἐφέτος δὲν θὰ σοῦ δώσω τίποτε.